

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 3, 27. årgang, april 2025 - Pris 35 kr.

**PRABHUPADA I
KØKKENET**

**INTERVIEW MED
KAMSAHANTA PRABHU**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Interview med Kamsahanta Prabhu

Vi fortsætter i dette blad med serien af interviews med ISKCON Danmarks tidlige hengivne. Denne gang har vi talt med Kamsahanta Prabhu, der flyttede ind i Københavns Hare Krishna-tempel i

1984. Han fortæller om sine tidlige år på gaderne rundt omkring i hele Danmark med Srila Prabhupadas bøger i favnen for at dele transcendentel viden ud til hele landets befolkning. Læs side 6 og fremefter.

Janardana Prabhu har også skrevet en spændende artikel til dette blad. I Magi eller gudernes værk ser han på nogle af Indiens utrolige tempelstrukturer og konkluderer, at de umuligt kan være bygget af teknologisk primitive kulturer, men må være stamme fra en civilisation, der om noget var mere avanceret end vores moderne kultur, for mange af de ting, han diskuterer, ville vi have svært ved at lave i dag. Se side 10.

Bemærk, at den store dag i denne måned er Rama-navami, Herren Ramacandras fremkomstdag den 6. april. Der vil være fest for Herren Rama i templet i København fra kl. 15. Vel mødt og Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

- Onsdag 2.4 Sri Ramanujacaryas fremkomst
Søndag 6.4 Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til middag)
- Tirsdag 8.4 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
- Onsdag 9.4 Bryd fasten mellem 6:19–10:54
Lørdag 12.4 Sri Balarama Rasayatra
Sri Krishna Vasanta Rasa
Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst
Sri Syamananda Prabhus fremkomst
- Søndag 20.4 Sri Abhirama Thakuras bortgang
Onsdag 23.4 Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
- Torsdag 24.4 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
- Fredag 25.4 Bryd fasten mellem 5:40–8:17
Søndag 27.4 Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Onsdag 30.4 Aksaya Trtiya. Candana-yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
- Lørdag 3.5 Jahn Saptami
Mandag 5.5 Srimati Sita Devi (Herren Sri Ramas hustrus) fremkomst
Sri Madhu Panditas bortgang
Srimati Jahnava Devis fremkomst
- Torsdag 8.5 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
- Fredag 9.5 Bryd fasten mellem 5:09–10:27
Rukmini Dvadasi
- Lørdag 10.5 Sri Jayananda Prabhus bortgang
Søndag 11.5 Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til middag)
- Mandag 12.5 Krishna Phula Dola, Salila Vihara
Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang
Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst
Sri Madhavendra Puris fremkomst
Srinivasa Acaryas fremkomst

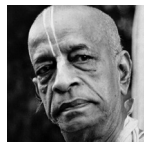
INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt	6 Interview med Kamsahanta Prabhu	16 Forherligelse af illusion	22 Argumenter for og imod kødspisning
3 Srila Prabhupadas side	10 Magi eller gudernes værk	18 Oppositionel oplysning	
	14 Bhakti-yoga i hjemmet	19 Prabhupada i køkkenet	

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2025, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

I BEGYNDELSEN VAR KRISHNAS ORD: VEDAERNE

af Srila Prabhupada

Den 15. juni 1974 var Srila Prabhupada i Paris, hvor han fik besøg af to præster og to kristne akademikere. Før hans gæster kom, talte Srila Prabhupada om den vediske litteraturs forudsigelser for vores tid. Samtalen imellem ham og hans gæster blev bragt i *Back to Godhead* 29-04 1995.

Srila Prabhupada: I *Srimad-Bhagavatams* 12. Bog beskrives den nuværende Kalis Tidsalder, tiden for strid og hykleri:

*tasmāt ksudra-dṛṣo martyāh
ksudra-bhāgya mahasānah
kāmīno vitta-hīnas ca
svairīnyas ca striyo 'satih*

Det betyder: "Gradvist vil mennesker blive dværge, og de vil dø meget unge. De vil hovedsageligt være ulykkelige, spise for meget og være meget seksuelt ophidsede. Gradvist vil de blive ludfattige og leve uden formål, og kvinderne vil alle være ukyske." Se bare. Alt går i opfyldelse.

*dasyutkrsta janapada
vedah pasanda-dusitah
rajanas ca praja-bhaksah
sisnodara-para dvijah*

"Byerne vil være fulde af slyngler og tyve." Se bare.

Discipel: Sådan er Paris.

Srila Prabhupada: Overalt. I Calcutta er det farligt at gå ud, for man ved ikke, om man vil komme levende tilbage. Folk er så bange. En mand tager på arbejde på kontoret. Det vil være Guds nåde, hvis han kommer tilbage. Jeg var gæst hjemme hos et af vores livsmedlemmer og sad der en morgen, da en eller anden kommer ind: "Åh, denne fornemme herre, der var i templet her til morgen, er blevet dræbt." Han var en meget betydningsfuld forretningsmand. Han tog hen til templet, og på turen tilbage blev han dræbt bagfra.

Med hensyn til de såkaldte helgenagtige personer forudsiger *Srimad-Bhagavatam*, *tapasvino grama-vasa*: "De såkaldte yogier vil bo i byen." I virkeligheden har yogierne intet at gøre i byen. De bør tage til et afsondret sted. Men de vil bo i byen ligesom almindelige materialistiske personer. En mand lever et materialistisk liv i byen Paris, og han skulle være en yogi.

Discipel: Står det alt sammen i *Srimad-Bhagavatams* 12. bog?

Srila Prabhupada: Ja, forudsagt for 5.000 år siden. Her står der, *tapasvino grama-vasa nyasino 'tyartha-lolupah*: "Sannyasierne, de såkaldte forsagere, vil være grådige efter penge." Og *patim tyakṣyanti nirdrayam bhṛtya apy akhilot-tamam*: "Den almindelige tilbøjelighed vil være at lade sig skille fra manden, specielt når han ikke har penge nok eller er utilstrækkelig i sex." Hustruen vil lade sig skille. Skilsmisse finder hovedsageligt sted i to tilfælde: Når manden ingen penge har, og når sexlivet ikke er særlig godt.

Her er der mere:

*vaso 'nna-pana-sayana-
vyavaya-snana-bhusanaih
hinah pisaca-sandarsa
bhavisyanti kalau prajah*

"I Kali Yuga vil folk generelt miste deres boliger og blive hjemløse." Der kan man bare se. Jeg var overrasket over, da jeg lige var ankommet til Amerika, hvor mange folk der lå på gaden i Bowery. De havde intet sted at bo. Sommetider havde de husly om natten. De ville betale en dollar og ligge ned, og om morgenen ville de gå videre. Jeg så mange skilte der.

Discipel: De kalder dem natteherberge.

Srila Prabhupada: Uanset hvad betyder *vasa* “bolig”, *anna* betyder “mad”, og *pana* betyder “drikkevarer” – mælk, vand eller hvad som helst – man har brug for noget at drikke. Og *sayana*: “sove”, ligge ned i en seng, og *vyavaya*, “sex”. Reguleret sex inden for ægteskab for at få gode børn er også nødvendigt. Men *Srimad-Bhagavatam* forudsiger: “Disse ting vil ikke længere findes.” Selv *bhusanaih*, ordentligt tøj. *Hinah pisaca-sandarsa bhavisyanti*: “Folk vil være foruden alle disse ting og leve præcist ligesom gadebørn.” Disse hippier er nøjagtigt sådan. De har intet sted at sove. Intet af den slags. Og med langt, langt hår – de ligner *pisaci*. [Til sin sanskritredaktør:] Hvad hedder det på engelsk?

Sanskritredaktør: Spøgelser.

Srila Prabhupada: Spøgelser, ja. Spøgel- sesagtige. *Hinah pisaca-sandarsa bhavisyanti kalau prajah*: “I Kali Yuga vil *prajahaerne*, folk generelt, ikke have ordentlige boliger og være uden et sted at bo og uden mad og drikke. De vil ikke have ordentlige steder at hvile sig og tage bad og være uden ordentligt tøj. De vil ligne spøgelser.” Videre:

*kalau kakinike 'py arthe
vigrhya ca tyakta-sauhrdah
tyaksyanti ca priyan pranam
hanisyanti svakan api*

Det betyder, at i Kali Yuga vil en mand for en krone – bare for at få en krone – opgive sit venskab med andre. Han vil tilmed dræbe sine egne slægtninge for at kunne tage to kroner eller fem kroner fra dem.

Discipel: Srila Prabhupada, dine gæster er ankommet.

Srila Prabhupada: Ja, ja. Og *na raksisyanti manujah sthavirau pitarav api*: “Folk vil ikke engang beskytte deres gamle forældre.”

[Til gæsterne, der kommer ind:] Hare Krishna.

Discipel: Srila Prabhupada, lad mig introducere disse gæster, der er kommet for at besøge dig. Fader Canivez her er sekretær for biskopperne i Frankrig. Og her er Fader Fransad og

Madame Siaude, der studerer Ramanujacarya og Madhvacarya.

Srila Prabhupada: Meget godt. *Vaisnavafilosofi*.

Discipel: Og Monseigneur Misraki komponerer ikke kun musik, men skriver også på en bog om livet efter døden.

Fader Fransad: Mange tak, Deres Guddommelige Nåde, for så venligt at tage imod os. Må jeg spørge først: Tror De, at Gud er en person?

Srila Prabhupada: I det mindste kan kristne ikke tro på en upersonlig Gud. Kristne kan ikke sige, at Gud er upersonlig. Når det kommer til stykket, er Kristus Guds søn, og siden sønnen er en person, hvordan kan Faderen da være upersonlig?

I Biblen står der: ”I begyndelsen var ordet.” Det ord er Guds ord. Så hvis man har et ord, er man en person. Et ord kommer fra en tunge og en mund. Så snart der er et ord, er baggrunden en tunge og en mund. Og de kristne beder i kirken: ”O Gud, giv os vores daglige brød.” Derfor har Gud ører, så Han kan høre og give os. Men Hans personlighed, Hans ord, Hans lytten – de er alle transcendentale, ikke-materielle.

Fader Fransad: Jeg er enig på dette punkt. Som De siger, er Gud en person. Det er derfor, vi kan påstå, at vi har et personligt forhold til Gud.

Srila Prabhupada: Ja, Gud er en person. *Brahmeti paramatmeti bhagavan iti sabdyate*: Den Absolutte Sandhed erkendes fra tre synsvinkler som Brahman, Paramatma og Bhagavan. Brahman, den Højeste Persons upersonlige, altgennemtrængende energi; Paramatma, Hans lokaliserede ekspansion i alles hjerter; Bhagavan, den Højeste Person.

Fader Fransad: Jeg accepterer nogle af de ting, De siger, men jeg tror ikke, jeg er forpligtet til at acceptere alting. Jeg finder mange ting, der er sympatiske i den vediske litteratur, men jeg tror, det ville være en fejltagelse at påstå, at Biblen er nøjagtigt den samme ting som Vedaerne. Der er stadig forskelle.

Srila Prabhupada: Der er forskelle. Så kan det overvejes, hvem af dem er perfekt: den

senere udgave eller originalen. Alle I fine herrer og damer bør acceptere, hvad Vedaerne siger, for Vedaerne udstømmer fra Gud. Med *Vedanta-sutras* ord, *janmady asya yatah*: "Alting er en udstømning fra Gud." Hvad end der eksisterer, er det udstømmet fra Gud. I Biblen står der også: "Alt, der er blevet lavet, kommer fra Gud." Hvad end der eksisterer, udspringer det fra Gud.

Et andet vedisk bud siger det endnu mere kraftfuldt. *Sarvam khalv idam brahma*: "I sidste ende er alting den Højeste Brahman." Alting er den Højeste Herre i Hans upersonlige aspekt. Det upersonlige aspekt, vi ser overalt omkring os, er en ekspanderet energi fra Gud, ligesom solskinet er en ekspansion – de kropslige stråler – fra solguden.

Derfor står der i *Bhagavad-gita*, *brahmano hi pratisthaham*: "Grundlaget for eller kilden til den upersonlige energi er Gud, Krishna." [Til sin sanskritredaktør:] Find dette vers, *brahmano hi pratisthaham*.

Sanskritredaktør: Ja, Srila Prabhupada. Fra *Bhagavad-gitas* 14. kapitel:

*brahmano hi pratisthaham
amritasyavyayasya ca
sasvatasya ca dharmasya
sukhasyaikantikasya ca*

Oversættelsen af Herren Krishnas ord lyder: "Jeg er grundlaget for den upersonlige Brahman, der er den grundlæggende position for endelig lykke, og som er udødelig, uforgængelig og evig."

Fader Fransad: Deres Guddommelige Nåde, vil De fortælle os, hvor gamle er de ældste af de vediske tekster? Hvor længe har Vedaerne eksisteret?

Srila Prabhupada: De har eksisteret fra før skabelsen – *tene brahma hrda ya adi-kavaye*. [Til sin sanskritredaktør:] Find dette vers: *janmady asya yato 'nvayad itaratas carthesu abhijnah svarat tene brahma hrda ya adi-kavaye muhyanti yat surayah*.

Sanskritredaktør: Srila Prabhupada, det

står i *Srimad-Bhagavatams* første kapitel, der gentager *Vedanta-sutra*:

*janmady asya yato 'nvayad itaratas
carthesu abhijnah svarat
tene brahma hrda ya adi-kavaye
muhyanti yat surayah
tejo-vari-mrdam yatha vinimayo yatra tri-sargo 'mrta
dhamna svena sada nirasta-kuhakam satyam param
dhimahi*

Oversættelse: "Jeg bøjer mig respektfuldt og ydmygt for Herren Sri Krishna, Vasudevas søn, der er den Højeste, den altgennemtrængende Guddommens Personlighed. Jeg mediterer på Ham, den transcendentale virkelighed, der er den oprindelige årsag til alle årsager, fra hvem alle manifesterede universer opstår, i hvem de hviler, og af hvem de tilintetgøres. Jeg mediterer på den evigt strålende Herre, der er direkte og indirekte bevidst om alle manifestationer og alligevel befinder Sig hinsides dem. Det er Ham alene, der først meddelte den vediske viden i hjertet på Brahma, det første skabte levende væsen.

Srila Prabhupada: Dette er vedisk viden. [Igen til sin sanskritredaktør:] Læs nu et andet vers, *aham adir hi devanam*.

Sanskritredaktør: I *Bhagavad-gitas* tiende kapitel siger Krishna, *aham adir hi devanam maharsinam ca sarvasah*: "Hverken skarerne af halvguder eller vismændene kender Min oprindelse, for Jeg er i enhver henseende kilden til halvguderne og vismændene."

Srila Prabhupada: *Aham adir hi devanam maharsinam ca*. "Jeg er kilden til halvguderne og vismændene," siger den Højeste Herre. På samme måde står der i Biblen: "I begyndelsen var ordet, og ordet var hos Gud, og ordet var Gud." Det er vedisk viden. Dette ord – den guddommelige lyd – er Vedaerne. Så Vedaerne var der før skabelsen. Man kan ikke finde begyndelsen på Vedaerne. Hvis man kunne finde ud af, hvornår skabelsen begyndte, var Vedaerne der allerede på det tidspunkt. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

INTERVIEW MED KAMSAHANTA PRABHU

af Lalitanatha Dasa

Den 8. februar 2025 interviewede Dandaniti og jeg Kamsahanta Prabhu. Han er født i 1962 i Aalborg og voksede op der. Efter 10. klasse var han skoletræt, så hans far, der arbejdede på Aalborg Værft, skaffede ham en læreplads som rørsmed der. Han var ivrig sportsudøver (cricket og boksning) og legede også med yoga og meditation og læste bøger om Østerlandsk spiritualitet, dog uden at være egentlig religiøs.

Hans første kontakt med Krishnabevidsthed var gennem Prabhupadas Bhagavad-gita, som han fik af en ven omkring 1983. På det tidspunkt var han meget utilfreds med sit liv og søgende, så Bhagavad-gita gik lige ind "med et kanonbrag". Han skrev efterfølgende til templet i København og fik tilsendt et par bøger mere. Kort efter flyttede han ind i templet.

LD: Fortæl om din oplevelse af ISKCON, da du kom.

Kamsahanta: Jeg kom til templet i København den 28. februar 1984. Men mit første møde med hengivne var i december 1983, hvor jeg traf Jahnua på gaden. Han blokerede vejen for mig for at sælge mig *Bhagavad-gita*. Jeg havde dog allerede fået den af en ven og var begyndt at læse den ...

LD: Var det på gågaden i Aalborg?

KD: Ja, på Bredegade. Jeg husker det meget tydeligt. Jahnua stak mig bogen. Jeg havde ikke ret mange penge på mig, men gav, hvad jeg havde. Han stak sin betydelige næse helt ned i min pung for at se, hvad jeg havde. Han var ret fræk, men jeg havde virkelig ikke mere. Jeg sagde, at jeg ville hæve noget mere i en automat. Det troede han ikke på, men jeg kom tilbage og stak ham 100 kr. Dengang var det nok til, at jeg fik en ekstra *Bhagavad-gita*, så jeg fik to *Bhagavad-gitaer* for 100 kr.

Jeg kom til templet i København, da jeg var færdig med min værnepligt, der var ni måneder dengang. Jeg havde besluttet mig for at gå med i Hare Krishna. *Bhagavad-gita* havde overbevist mig. Jeg havde også et par andre bøger såsom trilogien med *Sri Isopanisad* og et uddrag fra Krishnabogen, og jeg havde bestilt et par bøger mere fra templet, vist nok *Smagen af en anden verden* og *Perfektion i stridens tidsalder*. Jeg læste bøgerne, og den

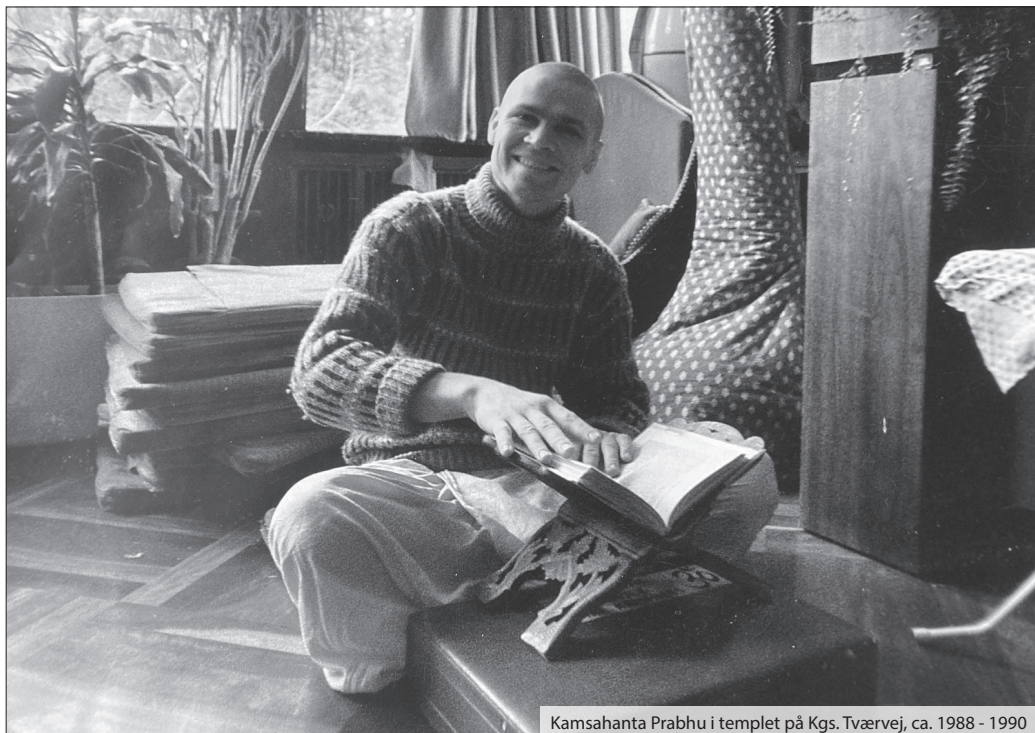
28. februar kom jeg ind med 4-toget og mødte op på Soldalen på Østerbro. Jeg ringede på, og Payonidhi åbnede døren. Jeg mener, han sagde noget i retning af: "Velkommen pilgrim."

LD: Vidste han, at du ville komme?

KD: Ja, for jeg havde sendt et brev, som Adideva havde læst højt for jer alle. Det var et gammeldags håndskrevet brev, hvor jeg fortalte, at det var min plan at gå med og blive munk. Sådanne breve fik man jo ikke mange af. Der stod i bøgerne, at man kunne korrespondere med sekretæren, så det gjorde jeg. Senere fik jeg brevet tilbage. Desværre har jeg ikke gemt det, hvilket ærgrer mig.

Priyavrata og Jahnua var vist i Indien, da jeg kom. Men Payonidhi boede i templet, og du, Ferdinando og Nikolaj [senere Pranava og Narayana] var alle tre på *sankirtana* [bogdistribution]. Dasavatara var tempelkommandør, og Devamrta Swami var der plus Pancamukha, Adideva, Kamsari, Manasacandra og Krishnabhakti.

Jeg var der en uge for at tjekke an, om det nu var den ægte vare, sådan som jeg havde læst om det i bøgerne. Hele atmosfæren var overvældende. Man kom ind og blev mødt af dufte og en intens atmosfære. Tempelrummet var nede i kælderen. Det var fuldstændig lydisoleret med hvide tæpper på alle vægge og loft af hensyn til naboerne. Der havde vi vores *kirtanaer*.

Kamsahanta Prabhu i templet på Kgs. Tværvej, ca. 1988 - 1990

Stemningen var meget præget af bogdistribution og BBT. Pancamukha oversatte bøger til dansk og Manasacandra og Krishnabhakti til polsk. Alting handlede om bogproduktion og bogdistribution, hvilket gav den meget intense atmosfære. Der var noget kraft.

Efter en uge tog Devamrta Swami mig ind på sit værelse for at se, hvem den nye fyr fra Jylland var. Han havde et par album med alle mulige udklip såsom Satarupa og hendes modelkarriere, forskelligt PR, og hvad der skete i ISKCON. Han bladrede det igennem med mig og så mig an.

Efter min uge i templet kørte jeg enten med dig, Narayana og Pranava plus Adideva, der var *sankirtana*-leder på det tidspunkt, fordi Priyavrata var i Indien med Jahnu, eller også tog jeg selv tilbage til Aalborg med toget. Men I kom i hvert fald og boede hos mig i min lille lejlighed på Thulevej en uges tid. I vendte mine malerier om, fordi der var erotiske kvinder på dem med bare bryster. I ville ikke have de *simplywonderful*'er, jeg lavede. Det var jeg

lidt skuffet over. Men I var vel *brahmacarier* og spiste ikke sukker. Men I spiste min *kichari*, selv om den var lavet med ostekommen.

Jeg kørte med ned til Nytorv i jeres Nissan *sankirtana*-varevogn. Adideva gav en klasse, så fik vi morgen-*prasadam*, og derefter blev I sat af. Jeg kørte nok med Adideva tilbage til Thulevej. Efter den uge må jeg være taget med jer tilbage, for nu havde jeg besluttet mig for at flytte i templet og blive *brahmacari*. Min far overtog min lejlighed, jeg gav mit stereoanlæg til min bror, forærede alle mine andre ting væk osv. Alle broer skulle brændes. Jeg havde besluttet mig for, hvad jeg skulle.

Dasavatara ragede mit skulderlange hår af. Det var en stor oplevelse. Badeværelset var ovenpå med et badekar, hvor vi mænd brusede. Dasavatara kiggede mærkeligt på mig, da jeg tog bad, for jeg havde ikke lært noget om at have *gamcha* på. Jeg kunne godt se, at han havde en på, men jeg stod, som Vorherre har skabt os. Dasavatara blev lidt anstrengt i ansigtet, men de havde jo ikke

fortalt mig noget. Det var lidt sjovt. Men jeg lærte selvfølgelig hurtigt at have en *gamcha* på, når man bader. Man lærer hurtigt de grundlæggende ting.

Jeg chantede den første uge nede i tempelrummet. Ikke seksten runder til at begynde med, men det kom jeg hurtigt op på. Jeg fik en meget intens erkendelse af, at det var det, jeg ville. Der kom nogle følelser over mig, at jeg forrådte min mor. Hun var helt ude af den, da jeg gik med, og græd i flere dage over det. Men jeg havde besluttet mig, og det accepterede de så også.

Jeg var meget forbavset over en helt ny kultur. De to polske *matajier* var ligesom skygger på væggen. Kontakt mellem mænd og kvinder var uha da. Jeg talte til dem, men det undgik man ellers helt. Det værner man sig så til. Kamsari var dog lidt anderledes. Hun var heller ikke polak og ikke helt lige så meget en skygge på væggen.

En del polakker kom og gik igennem vores kontakt til Polen via Devamrta Swami. Jeg husker Suhotra Swami komme på besøg ligesom en ungarsk swami, Bhakti Doyal Swami, nogle få gange. Og selvfølgelig Visnupada. Første gang han kom, sad han nede i templet på *vyasasanaen* og gav klasse og *kirtana* med Radha-Madhava osv. Det var en meget stor oplevelse. Han havde karisma. Jeg var meget fascineret og kunne godt mærke, der var *sakti* der.

Dengang var vi stadigvæk i zone-*acarya*-tiden, der varede indtil 1986. Visnupada var *guruen* og gav nogle fantastiske klasser. Han var selvfølgelig også min *guru*. Jeg blev initieret året efter i 1985 i København. Jeg tror, jeg var den eneste, der blev førstegangsinitieret, eller måske var der en mere. Du, Narayana og Pranava fik *brahmana*-initiering samtidigt. Jeg kan huske, at da jeg gjorde *dandavat* til Visnupada, kom jeg til at sige Prabhupadas *pranama-mantra*. "Hov, stop," udbrød han. Jeg kan huske, at Ciranjiva grinte. Jeg var nervøs.

Jeg sponsorerede den første omlægning af gulvet inde der, hvor vi holdt søndagsfest.

Det var et godt slidt korkgulv, og jeg gav alt, jeg havde. Jeg tror, det var 17.000 kr. I 1984 var det meget. Jeg gav det hele til templet.

Jeg husker radioen startede i foråret eller tidlig sommer 1984. Den kørte ikke, da jeg kom, men Adideva var ved at bygge studiet. Han startede på den, jeg vil tro i måske marts, april eller maj 84.

Jeg boede vel i templet en måneds tid, inden jeg kom ud på rejsende *sankirtana*. Dasavatara tog mig med til Hundige allerførste gang for at distribuere bøger. Jeg husker stadig parkeringspladsen, og hvordan jeg solgte tre *Bhagavad-gitaer* den første dag. Det var en stor oplevelse at gå rundt til folk. På den måde gav han mig den første træning i nogle uger.

På rejsende *sankirtana* var Priyavrata vores *sankirtana*-leder. Det var en oplevelse at rejse rundt. Det var jo det, man lavede dengang. Jeg gjorde det i omkring seks år. Vores liv var *sankirtana*. Vi havde en mission, og alting var præget af bogdistribution. Der var en fantastisk stemning, når vi kom tilbage cirka hver anden weekend. Der var nogle utrolige *kirtanaer*. De, der ikke var på *sankirtana*, så frem til, at de *sankirtana*-hengivne kom tilbage, for der var kraft på grund af den barmhjertighed, vi fik fra bogdistribution. Der var en meget intens atmosfære i templet på det tidspunkt. Det kunne folk også mærke, når de kom.

Priyavrata var her det første år, hvorefter han følte sig brændt ud. Han fortalte, at med de danske hengivne var det som at slå med en gummihammer, der springer tilbage. Alt prellede af på os, sagde han. Jeg var ellers meget glad for Priyavrata. Han var ligesom min storebror. Han var rigtig god, en stor kilde til inspiration. Jeg elskede klasserne, han gav om morgenen, når vi var ude at rejse. Først gav han klasse, så fik vi *prasadam*. Vi lærte også mange *slokaer*, som vi skrev ned i versbøger og øvede os på.

Vi havde gode søndagsfester ude på *sankirtana*. Jeg kan stadigvæk huske et sted ude ved vandet på Priyavratas tid. Vi havde lejet et sommerhus og konkurrerede om at fodre hin-

anden med først en ordentlig fest og derefter med simplywonderful'er. Narayana kom til at grine under denne konkurrence, og Pranava blev tvangsfodret. I forsøgte også at få fat på mig, men jeg kom frisk fra militæret og min værnepligt, hvor jeg var den hurtigste i en deling på 72 mand. Jeg havde en kanonkondition dengang. Jahnu og Priyavrata forsøgte at fange mig, men jeg spurtede ud i klitterne, og de kunne ikke fange mig. Vi havde det sjovt.

Da Priyavrata efter et år ikke kunne mere, kom Ciranjiva i starten af 1985. Han var med os i Norge og blev *sankirtana*-leder i en år-række. Jeg så også ham som min storebror og inspirationskilde og havde et godt forhold til ham.

Jeg var på *sankirtana* i omkring seks år til starten af halvfemserne. Vi var ude mange timer om dagen fra tidligt om formiddagen. Vi var ude seks dage om ugen med lørdag som halv dag. Dengang lukkede butikkerne klokken 13:00 om lørdagen. Vi tog til små steder om lørdagen, fordi der var et ryk der. Alle skulle nå at handle ind inden lukketid.

Det var intenst. Vi distribuerede mange bøger. Jeg var ikke en af de bedste. Jeg solgte 30-40 store bøger om dagen. Jahnu distribuerede rigtig mange ligesom Narayana specielt til at starte med, og du lå også lidt højere. Så havde vi selvfølgelig julemaratonet i Norge, hvor jeg for første gang to gange var oppe at distribuere 108 bøger. Vi var ude i mange timer. Vi gjorde virkelig meget *sankirtana*.

I 1986 skete der en masse. Devamrta Swami forlod os og tog til New Vrindavana i USA. Vi fik gården i Brørup og startede et tempel i Aarhus. Fra kun at være i København var vi lige pludselig også i Syddjylland og Aarhus. *Sankirtana*-gruppen blev delt imellem de tre projekter, for al indtægt kom stort set fra *sankirtana*. Ciranjiva blev tempelpræsident i Aarhus sammen med Narayana, Jay Nrsimha og Mathuresa. I København var det dig, Jahnu og Kamsari med Adideva som tempelpræsident. Kamsari solgte en masse Hong Kong-

malerier, så Adideva kunne starte et center inde i Købmagergade på basis af hendes salg. Det center havde vi et stykke tid, indtil Adideva forsvandt. Jeg husker Tamala Krishna Swami give klasse derinde. Vi gav kort ud og distribuerede meget inde på Købmagergade for at få folk ind til centret. Men Købmagergade betød en meget dyr husleje, så vi havde ikke stedet så længe.

Gårdens *sankirtana*-hengivne var Yadu, Utkala og mig. Dasavatara var tempelpræsident, og hans kone Ayati var der også. Det landbrugsmæssige stod Hadai for. Jeg kan huske en enkelt gang, hvor vi hjalp til i marken, men ellers var vi på *sankirtana* hele tiden. Jeg ville hellere have været enten i København eller Aarhus, men jeg endte på gården, og det var også fint nok. Jeg havde det OK med Dasavatara.

Os fra gården rejste primært rundt i Syddjylland og på Fyn. Aarhus holdt sig til det midt- og nordjyske, og I havde København og Sjælland. Det var sådan set meget interessant og en heftig ekspansion, for lige pludselig havde vi tre steder i landet og mødtes engang imellem til festival.

Efter Adideva blev Ciranjiva tempelpræsident i København, og Jahnu overtog Aarhus. I Aarhus havde de et center på Frederiksgade. Ellers foregik det på Septembervej 19 i Hasle, hvor vi havde vores tempel. Der var liv, når alle *sankirtana*-hengivne kom. Vi havde templet i nogle år med gode minder derfra. Fra centret i Frederiksgade kom Jagadwala. Han kom derefter til gården i 1986. Maharudra kom også på den tid ligesom en hel gruppe fra Thylejren inklusive Trayimaya, Gunamani, Kim Møller, Laksmirupa m.fl. Andre i Aarhus inkluderede Lisbeth og Marco, Michael Shaw og Gamle Ole fra Vejle.

Det første år var jeg den eneste *bhakta*. Så kom Murali, Jay Nrsimha, Utkala og senere flere. Vi var ret få, da jeg kom, men i 1986 begyndte der med tre projekter at komme flere og flere hengivne. Men vores bredere menighed var ikke stor og slet ikke inderbaseret som nu. 🌸

MAGI ELLER GUDERNES VÆRK

af Janardana Dasa

Mange templer i Indien er fra en tid, hvor man kunne bygge i sten på måder, som man ikke kan i dag. Ligesom pyramiderne i Giza og inkabygningerne i Peru er uforklarlige i deres tilblivelse, er der ligeledes i mange gamle templer i Sydindien udført arbejde med utrolige og uforklarlige detaljer.

Når man betragter den samlede mængde af utrolige bygninger og artefakter på alle kontinenter, er det ganske overvældende. Der er ikke tale om få enkeltstående tilfælde, men om en massiv forhistorisk tilstedeværelse af avanceret højteknologisk kunnen. Man har kunnet løfte tunge emner og transportere dem over lang afstand. Man kunne skære og bore i hårde stenarter og højglanspolere og udskære hård sten i perfekte vinkler og kurver. Man har kunnet forme sten efter ønske. Denne tidligere tilstedeværelse på Jorden har efterladt bygninger og artefakter af en uhørt præcision. Mange detaljer er ikke mulige at eftergøre i dag, selv med vores moderne maskiner.

Mens der er mange gamle templer i Sydindien, blev templerne i Nordindien plyndret og destrueret af invaderende moghuler og muslimer, så der findes ingen gamle templer dér. Derfor er de følgende eksempler fra Sydindien.

Kailasa-templet lidt udenfor Aurangabad i Maharasthra er et af Indiens mest fascinerende bygningsværker. Muslimerne prøvede forgæves over tre år at ødelægge det. De vandaliserede templet og prøvede at slå hovederne af skulpturerne, som de gjorde så mange andre steder, men Kailasa-templet er bygget i en stenart så hård, at de ikke formåede det.

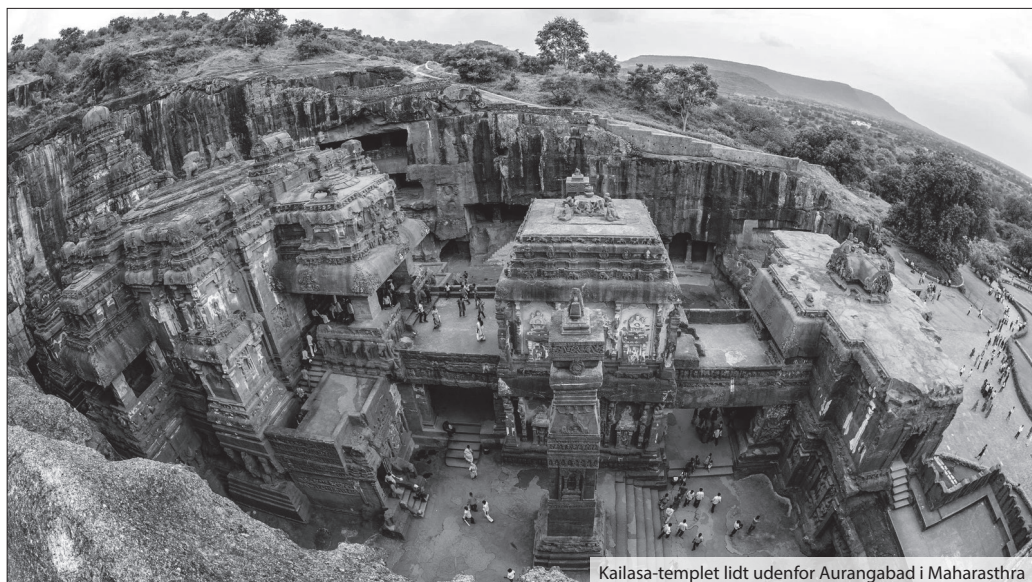
Templet er ikke prangende med en masse fine detaljer, men er alligevel en over 30 meter

høj bygning. Egentligt er templet en skulptur, der er hugget og skåret ud af en klippe. Templet har mange detaljer med skulpturer, døre, vinduer og terrasser. Der er selvfølgelig et alter og forskellige rum i templet, men også i bjergvæggen, der omgiver templet, er der udskåret trapper, der fører op til terrasser, hvorfra man kan beskue templet.

Templet er hugget ud af basalt, en af de hårdeste stenarter overhovedet. Under udhugningen af templet er der blevet fjernet 400.000 kubikmeter sten. Det svarer til 110 kubikmeter hver dag i 10 år. Det forbavsende er, at intet af dette materiale er at finde noget sted. Det samme gør sig gældende for de 33 andre mindre templer og huler i Elloras hulesystem, som Kailash-templet er en del af. At bortskaffe 5-600.000 kubikmeter sten uden moderne maskiner er en bedrift i sig selv.

Kailash-templet er utroligt nok blevet hugget ud fra toppen, hvorfra man har arbejdet sig ned igennem bjerget. Hvem, der end gjorde det, må have været usandsynligt intelligente og yderst skarpe i deres udregninger. Hvis de havde lavet fejl i deres beregninger, måtte de have startet forfra. Moderne bygninger må konstant vedligeholdes, fordi de er bygget med fejl med dårlige materialer, og i sidste ende rives de ned, fordi det ikke længere kan svare sig at vedligeholde dem. At nogle derfor kunne bygge et tempel, der holder i tusindvis af år uden fejl, er et klart tegn på en overmenneskelig intelligens.

Jeg bemærkede en interessant detalje ved Kailash-templet, da jeg var der. Nogle steder ser det ud som om, at stenen er blevet fjernet med en stor ske, som når man køber is med kugler. Således ser det ud, som om stenen er blevet scoopet ud. Ingen kan fjerne sten på den måde i dag. Vi kender kun til at sprænge

Kailasa-templet lidt udenfor Aurangabad i Maharashtra

basalt væk med dynamit eller fjerne det med højtryksbor, men det har ikke været fremgangsmåden ved Kailash-templet.

”Moderne videnskab” vil gerne tilskrive tilblivelsen af disse byggerier til primitive urfolk med stentøj og kobberværktøj. Arkæologer, egyptologer og indologer følger den darwinistiske ide om, at menneskeheden har udviklet sig fra et primitivt stadie til vores nuværende påståede højeste niveau i menneskehedens historie. For at kunne påstå dette må videnskabsmændene ignorere utrolige detaljer i konstruktion og design og finde på fjollede fantasihistorier og teorieventyr om, hvordan man dengang kunne udrette ting med primitivt værktøj, som vi i mange tilfælde ikke er i stand til i dag med moderne teknologi. Når man ser på det samlede bevismateriale inklusive fund i Egypten, Peru og Libanon for bare at nævne nogle få steder, er det så overvældende, at hvis man ikke ser det, må det være, fordi man ønsker at overse og ignorere det.

Da englænderne kom til Indien og opdagede Veda-teksterne, var de chokerede over deres kompleksitet. De kom med en teori om, at et nomadefolk, ariaerne, havde efterladt sig sproget og teksterne, men det er en tåbelig

teori, for hvorfor skulle og hvordan kunne et nomadefolk gøre brug af det mest udviklede sprog til dato?

Veda-teksterne er i sig selv en fantastisk overmenneskelig skabelse. Halvguderne taler sanskrit og gør brug af devanagari-alfabetet, som derfor kan oversættes til halvgudernes alfabet. Veda-teksterne på sanskrit er det klareste vidnesbyrd om denne tidligere overmenneskelige tilstedeværelse på Jorden. De forklarer omhyggeligt, hvordan halvguderne tidligere havde deres gang på Jorden. Halvguderne eller *devaerne* besidder fra vores perspektiv guddommelig kraft. Solguden, der rider på sin hest, trækker Solen efter sig i en fast bane. Dette er også dokumenteret i Danmark med fundet af solvognen. Indra, himlens konge, der er ansvarlig for regn og torden, er også dokumenteret i de gamle islandske sagaer. Her kaldes han Thor. For hver planet er der en dominerende halvgud. Dette var også den tidlige kristne forståelse, inden man gjorde engle til små flyvende spædbørn. Engle var halvguderne, der trak planeterne rundt. Derfor har de vinger.

På Krishnas tid i slutningen af Dvapara Yuga havde alle disse halvguder deres gang

på Jorden. Fra beskrivelser i *Puranaerne* og *Mahabharata* kan vi lære om halvgudernes evner til at konstruere bygninger, blandt andet Visvakarma, de himmelske planeters arkitekt. En anden mytisk personlighed fra *Srimad-Bhagavatam* er Maya Danava, der byggede Pandavaernes palads i Indraprastha. På den måde kan vi forstå, at de mange utrolige forhistoriske fund er enten halvgudernes værk eller en videnskab, der er blevet overdraget til mennesker fra dem, om tilvirkning og påvirkning af materialer.

Vi ved fra *Mahabharata*, at det ved brug af *mantraer* fra Vedaerne var muligt at bruge ild-, vand-, vind- og bjergvåben for blot at nævne nogle eksempler. Mange af krigerne på Kuruksetras slagmark gjorde brug af våben med overnaturlig kraft. Ved at gøre brug af *mantraer* kunne man med simple midler ophæve de naturløve, vi kender i dag, og udrette overnaturlige ting. Vi kalder det overnaturligt, fordi vi ikke kan gøre det i dag. Hvorom alt er, hvad end det drejer sig om at flytte sten på 1200 tons, scoope basalt med en ske eller bore huller i granit, kan det umuligt være sket med stenalderværktøj, selv om den såkaldte moderne videnskab vil have os til at tro det.

I nogle templer i Indien finder vi ”musikalske søjler”, der er stemt som xylofoner. Bygninger er placeret på søjler, der sidder sammen i dusinvis og er ca. 10 cm tykke og mere end en meter lange. De er placeret i rigeligt antal, og musikerne har kunnet stå ved hver deres sæt søjler og spille på deres stenxylofoner. Det har været et smukt akkompagnement til *kirtanaer* og *bhajanaer* i templerne. Hampi er et sådant sted. Et andet sted er Kancipuram.

I Kancipuram, hvor sådanne søjler findes i Visnukanci-templet, tilbedes Varadaraja Perumal, en form af Visnu. Her finder man på taget af sådan en musikbygning stenkæder, der hænger fra tagets hjørner. De har været brugt til at have skåle med olielamper hængende og har på skønneste måde oplyst bygningen fra alle hjørner. Kæderne er hugget ud af én sten, hvilket er utroligt i sig selv. Men det mest

uforklarlige er, at kæderne er fæstnet sammen med taget, som består af en anden stenart end kæderne. Der er ikke brugt nogen form for cement til at føje dem sammen. Hvordan det er blevet gjort, er simpelthen et mysterium.

Templet Chenna-keshava (smukke Keshava) i Belur ligger i det sydlige Karnataka. Det er et større kompleks med både en *gopuram* og adskillige templer. Der foregår ingen tilbedelse i dette tempel længere, men bygningerne er interessante i sig selv, og der er rigeligt at betragte. Den mest utroligt detaljerede tempelbygning er dedikeret til Keshava. Den er formet som en *vimana*, og både indvendigt og udvendigt er dette tempel et vidunder af detaljer, der efterlader én målløs. Jeg har været her mere end én gang, for jeg måtte tilbage og for mig selv endnu engang konstatere dette vidunder.

Der findes masser af videoer på YouTube om disse steder, hvor man kan få mange flere detaljer med. Det ville kræve et leksikon bare at kategorisere dette tempel med alle dets detaljer. I Keshava-templet er der 48 søjler. De fleste er skåret ud af sten ligesom alt andet i dette tempel. Søjlerne er omtrent tre meter høje og ca. en halv meter i diameter. Nogle af søjlerne er dekoreret med forskellige former af Vishnu. Der er til og med en sjælden form af Vishnus avatar som Mohini Murti. Alt er skåret ud til perfektion, og detaljerne er mange. Nogle af detaljerne i sten inkluderer kroner og udsmykninger, der er så detaljerede, at man nogle steder kun kan få en nål igennem. Udsmykningen er så mangfoldig, at man tænker, at en eneste fejl i tilblivelsen af en sådan søjle måtte have betydet, at man måtte starte forfra. Nogle af søjlerne er drejet ud, som man drejer træ på en drejebænk. Man har altså kunnet dreje stensøjler, der vejer mange tons, i en helt ensartet dimension og med spejlglat overflade, som om de var af træ. Templet er bygget i sort sten, og den dårlige belysning indenfor gør, at man ikke får alle detaljer med. Der er utroligt mange ting at holde styr på.

Et andet vidunderligt tempel er Dwarakadish-templet i Dwaraka. Her tilbedes der på livet løs. Dwaraka ligger allervestligst i Indien i staten Gujarat. Templet her er oprindeligt designet af Visvakarma, *devaernes* arkitekt, for mere end 5.000 år siden. Templet er lavet i sandsten, der er en meget porøs stenart, og må løbende restaureres. Den mest utrolige detalje ved dette tempel er kun synlig fra oven, for ovenfra set er templet formet som en *mandala*.

Hvem har interesse i et design, der kun kan ses fra oven, hvis ikke lige det var, fordi man også skulle kunne værdsætte og beskue det fra luften. Det taler for, at halvguderne og andre udefra kom flyvende i *vimanaer* fra deres planeter for at frembære deres respekt til Dwarakadish.

I et andet eksempel får vi også hjælp fra rummet af selveste NASA. NASA har nemlig i al offentlighed konkluderet, at broen fra Rameswaram til Lanka ikke er naturligt forekommet. Broen kan

nemt beskues fra rummet med satellit. NASA konkluderede, at på grund af strømforhold i farvandet er det ikke en naturlig forekomst. "Broen" er selvfølgelig fra Ramacandras tid, da Han med hjælp fra Hanuman og hans beslægtede *vanaraer* i Treta Yuga befriede Sita, der var blevet bortført af den onde Ravana. Broen, som i sin tid gjorde Lanka landfast med det indiske kontinent, er ikke længere intakt, men man kan gå halvvejs til Lanka på den, hvilket jeg har gjort et par gange. Hvis man ellers kunne få tilladelse til det, kunne man udforske terrænet helt til Sri Lanka. Der er ikke mere end 30 km fra Rama Setu, hvor broen ender, over til Sri Lanka.

I Thanjavur i Tamil Nadu finder man Brihadeswara-templet, der er dedikeret til Siva. Ud over at der på tempelgrunden findes flere artefakter, som er uforklarlige, er templet kendt for sin store *vimana*-topsten. *Vimanaen* er den del af bygningen, der er over alteret, og som ikke må betrædes. Dette tempel er over 60 meter højt, og øverst er der placeret denne 80 tons tunge sten. Denne stens placering på toppen

af det pyramideformede tempel gør, at konstruktionen holdes på plads, så intet jordskælv har kunnet rokke det i årtusinder. Det er i sig selv en fantastisk ting at bygge en 60 meter høj bygning, som ikke har krævet vedligeholdelse i 1.000 år.

Moderne arkæologer forestiller sig, at man har bygget en tre kilometer lang rampe af jord for at kunne hæve og dernæst placere stenen på 80 tons i den højde. Det afgørende spørgsmål er ikke, hvor mange tusinde personer det kræver

at trække eller skubbe en 80 tons tung sten opad. Spørgsmålet er, hvor meget hjerne der skal til, før videnskabsfolkene holder op med at spekulere sig ud af alle situationer, som er i modstrid med deres egne forudindtagede opfattelser? De bygninger, der her er nævnt foruden mange andre, vi i dag kan betragte, er levn fra en tid med en højt udviklet videnskab. Alle disse tidlige civilisationer havde fået overdraget en højere videnskab, der var baseret på en sofistikeret og ikke grov sanselig forståelse af verden. De levede i en anden tid. Man havde kontakt med halvguderne indtil Kali Yugas begyndelse for 5.000 år siden. Det må være konklusionen. 🌸

"HVAD ER DER TIL AFTENSMAD, MOR?"

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa

At købe ind til Krishna sammen med sine børn kan være en dybt spirituel oplevelse – forudsat at man har sikret sig et godt samarbejde med dem og har god tid. Sidste gang vi som familie bevægede os gennem supermarkedets syntetiske gange, havde vi ingen af delene. Mens jeg farede rundt, vred den ene unge sig i indkøbsvognen, mens den anden sakkede agterud.

Jeg tænkte på engang, hvor jeg havde fået et smugkig ind i templets køkken. Jeg huskede den rolige stemning, koncentrationen, de milde meditative bønner og Krishnas koks pæne *tilaka*, mens han øste en dampende ret op i en sølvskål. I templet bruger de hverken konserves, frosne madvarer, forarbejdede eller industrielt fremstillede fødevarer – og her var jeg nu, mens jeg hastede gennem smalle gange fyldt med lige netop den slags. Irriteret og med en begyndende hovedpine forsøgte jeg at tyde de lange varedeklarationer med ord som "hydrolyseret protein", "maltodextrin" og "mononatriumglutamat".

For at gøre det hele værre (eller bedre afhængigt af ens standpunkt) er sådanne ord i Europa blandet med "E"-numre, som står for stabilisatorer, emulgatorer, antioxidanter, kunstige farvestoffer, konserveringsmidler og smagsforstærkere. E321 betyder for eksempel "butyleret hydroxytoluen", og E341 (a) står for "calciumtetrahydrogendiorthofosfat".

For år tilbage bekymrede jeg mig ikke om disse lister – hvis noget så vegetarisk ud, var det fint for mig. Fordi vi nu ofrer vores mad til Krishna, er jeg mere opmærksom på, hvad der helt præcist står på listerne. Forleden købte jeg uforvarende en madvare, der indeholdt E471, som nogle gange har en vegetarisk kilde og andre gange ikke. Min hustru ringede til producenten. I dette produkt kom E471 altså fra svinefedt.

Hvad skulle jeg gøre? Jeg kunne ikke returnere den uønskede vare – den var nu over sidste salgsdato – og jeg havde heller ikke lyst til at smide den ud. Så jeg gav den til fuglene sammen med deres sædvanlige *prasadam*-rester og håbede, at de eller deres skytsengel ikke ville tage anstød af det.

Tilbage til supermarkedet ...

På en eller anden måde lykkedes det mig at kæmpe mig igennem den dunkende hovedpine, de urolige børn, de mystiske ingredienser og den lange kø ved kassen, og jeg nåede endelig elevatoren, der førte ned til parkeringskælderen. Jeg sank sammen mod væggen. En anden kunde sendte mig et medfølelse blik. "Det er et hårdt liv," stønnede jeg. Han nikkede enig.

I bilen på vej hjem tænkte jeg igen på templet med dets økologiske have. Jeg tænkte på Herren Krishnas hjem, Vrindavana, og alle de vidunderlige retter, Krishnas mor, Yasoda, laver til Ham. Og så tænkte jeg på alle de ting, jeg netop havde købt. Var noget af det overhovedet egnet til at ofre til Krishna?

Det eneste, jeg kunne, var at finde trøst i Krishnas forsikring i *Bhagavad-gita* om, at enhver bestræbelse i denne verden er tildækket af fejl, ligesom ild er tildækket af røg. Heldigvis er Krishna mest interesseret i vores intentioner. *Bhagavad-gita* opfordrer os til at stræbe efter fuldkommenheden i altid at tænke på Guddommens Højeste Personlighed, Herren Krishna – selv midt i provokation, frustration og ufuldkommenhed. Selvfølgelig kan jeg altid forbedre måden, jeg gør tingene på for Krishna, og det har jeg også tænkt mig at gøre. Men det er en lettelse at vide, at midt i vores hjælpeløshed, i vores frustration, er Krishna på vores side.

Vi vendte endelig hjem. I det sekund vi trådte ind ad bagdøren til vores rustikke landhus,

råbte børnene: "Hvornår er der aftensmad? Vi er ved at dø af sult!"

Mens jeg kort overvejede, om der var tid til at pakke varerne ud eller rydde lidt op i køkkenet, før jeg gik i gang med at lave mad, hørte jeg en grådkvalt stemme sige: "Far!" Jeg vendte mig om og så min treårige stå i en pøl af urin.

Men hvad nu med ofringen til Krishna? Srila Bhaktivinoda Thakura synger: "O Krishna, mit sind, min krop, mit hus, min familie – alt tilhører Dig." Alt kan gøres til en ofring til Krishna, selv det at vaske gulv efter et hændeligt uheld. Hengiven tjeneste er transcendent og kan aldrig standses af materielle omstændigheder. Alligevel er det både naturligt og rigtigt for en aspirerende hengiven at ønske at lave mad så godt som muligt for at glæde Krishna.

Jeg ofrede hurtigt en snack til vores billede af Srila Prabhupada, som vi har stående i køkkenet til netop sådanne lejligheder, og bænkedede børnene ved bordet i rummet ved siden af. Jeg håbede, at de ville spise deres snacks og derefter lege sammen indtil aftensmaden uden at skændes. De var selvfølgelig velkomne til at komme tilbage i køkkenet og hjælpe med at røre i en gryde eller skrælle gulerødder.

Dernæst satte jeg et *bhajana*-bånd i båndafspilleren og gjorde hurtigt køkkenet rent. Med ærmerne rullet op, et rent forklæde på og det hellige navn på mine læber var jeg klar til at gå i gang.

At tilberede mad til Krishna er ikke bare en stor fornøjelse. Det er også en rensende proces, fordi det optager vores altid vandrende sind – særligt når der laves to-tre retter på samme tid, og vi allerede planlægger den næste. Jeg følte mig både rolig og glad.

Vi laver som regel ris, *dhal*, grøntsager og nogle gange *capatier* og budding. Men eftersom det var sent, og jeg var træt, lavede jeg spaghetti med en sauce af dåsetomater og ost. Jeg smækkede en salat sammen og begyndte at tilberede Herrens tallerken.

Vi har et særligt fad, der kun er til Krishna

med Hans egne skåle og ske. Jeg fyldte en kop med vand og satte den på fadet sammen med en lille skål salat og en anden skål med spaghetti. Jeg strøede lidt salt og peber på. Derefter bar jeg fadet ind i tempelrummet og stillede den på alteret efter at have stænket tre dråber vand der, hvor jeg ville placere den.

Jeg stænkede også tre dråber vand på tempelklokken og var netop gået i gang med at recitere ofringsbønnerne, da én af mine små drenge kom løbende ind. Han bøjede hurtigt hovedet mod gulvet, kom hen til mig og rakte sine hænder frem for at få tre dråber vand. Så tog han klokken og ringede lystigt med den, mens jeg reciterede bønnerne.

Min hustru og jeg forsøger altid at opmuntre enhver hengiven tendens, børnene viser, selv på bekostning af reglerne for Deitetstilbedelse. Hvis han har den rette ånd, prøver vi aldrig at stoppe eller rette på ham, og så vil han gradvist lære den korrekte opførsel og handlemåde.

Ofringsbønnerne kan være simple: "Hare Krishna. Min kære Herre, vær venlig at acceptere denne ofring." Eller man kan recitere de traditionelle bønner på sanskrit eller engelsk.

Idéen bag ofringen er at tilbyde maden til en åndelig mester, som tilbyder den til sin åndelige mester og så fremdeles, indtil den når til Krishna. På denne måde kan enhver nemt blive forbundet med Herren. Ellers, altså uden hengivenhed, ville de fleste af os ikke være i stand til at ofre noget til Krishna. Han accepterer selv den mindste ofring fra Sine rene hengivne, men afslår selv det mest overdådige måltid fra en ikke-hengiven.

Efter min søn og jeg havde gennemgået ofringen, sang vi Hare Krishna-*mantraet* sammen i et par minutter, mens Herren nød sit måltid. Derefter gik vi hurtigt ind i det tilstødende rum, mens vi højlydt reciterede *sarira avidya jal ...*

De hungrende børn indtog straks deres pladser ved spisebordet. Efter at de var blevet serveret, gik jeg tilbage til tempelrum-

(Fortsættes side 17)

FORHERLIGELSE AF ILUSION

af Jahnu Dasa

For første gang i verdenshistorien har de brede masser fået ørenlyd i offentligheden ... gennem Internettet.

De brede masser forstår ikke, hvordan de bliver styret af den herskende magt. Hvad enten det er offentligt eller privat, udtrykker de blot tidens herskende virkelighedsforklaring.

Det er aldrig før sket i verdenshistorien, at illusion, uvidenhed og synd er blevet spredt så vidt og bredt til offentligheden.

Ens syndfulde aktiviteter holdt man for sig selv. De blev ikke brugt til at danne offentlig mening. Før i tiden, hvor befolkningen var mere oplyst, var der ikke bred enighed om

at forherlige illusion, som der er nu.

I et gudeligt samfund bliver befolkningen uddannet i åndelige principper. Folk bliver ikke fortalt, at der ingen mening er med livet – at det er op til den enkelte, hvordan man bruger den tid, man har. Hvis folk tror, at dette er det eneste liv, så er det på med rundsavene og derudaf – ens eneste chance for at nyde ens materielle krop.

Når man bilder befolkningen ind, at målet med livet er at tjene penge og bruge dem, skaber det gode forbrugere. En befolkning uddannet i livets virkelige mening bliver ikke gode forbrugere, og det kan man ikke have

i et forbrugersamfund.

En kultur, hvor flertallet er oplyst om, at dette liv er et ud af millioner i 8.400.000 livsarter, bliver alting lidt mindre alvorligt.

I stedet bliver folk nu tilskyndet til at jage basale kropslige og mentale behov. Kroppens behov er at spise, sove, parre sig og forsvare sig. Sindets behov er ære og anseelse.

Disse ønsker er iboende alle mennesker. Det kaldes materielle ønsker – kropslige begær. Kroppen er materiel, og sindet er materielt, så derfor er ønsker om at opfylde deres behov materielle.

Materielle behov er selviske. Kroppen er centrum for alle behov. Selviskhed kan være udvidet til familie, venner og samfund, eller den kan være centreret om én selv, men kroppen er altid centrum for, hvad man gør.

Materielle ønsker er en forvrængning af sjælens virkelige ønske om at tjene Krishna. Man kan spise for Krishna, man kan sove for Krishna, man kan parre sig for Krishna, og man kan forsvare sig for Krishna.

Når der er enighed i befolkningen om at tjene den samme helhed, Krishna, skaber det større samhørighed. I stedet for at se alle andre som en krop, ser man dem som sjæl – ingen racisme, samfundsmæssige skel eller national stolthed, for alle sjæle er ens – dele af den samme helhed.

Moderne mennesker bliver uddannet i bare at få det bedste ud af den tid, man har, for der er ikke andet. Dette liv er den eneste chance,

vi vil få til at få vores ønsker opfyldt.

I stedet for at centrere folk om Gud sker det omkring et flag ... et stykke stof. Mere ligegyldigt bliver det ikke. Der findes faktisk folk, der er villige til at gå i døden for deres flag. Deres nation er ren kropslig identitet. I sjælens evige eksistens varer den et par sekunder. Derfor er alting, der forstærker vores identitet med kroppen, iværksat af ugudelige kræfter.

Et samfund, hvor de fleste mennesker tror, de er deres krop, er et sygt samfund – åndeligt vildledt. Vi kan se alting materielt, men ingenting åndeligt. Vi har glemt, hvor lyksaligt det er at tjene Krishna. Det er vores sygdom – at være absorberede i sansetilfredsstillelse.

Og den eneste kur mod denne sygdom er Krishnas navn. Uanset om man er kristen, hindu, muslim eller buddhist er processen den samme – at synge, recitere eller meditere på Krishnas navn. Hvis man har en sekterisk modstand mod Guds navn – Krishna – kan man anvende Jehova, Allah, Jesus, Manito, Buddha, Om eller Ram. Pointen er at sige Guds navn. Hvis hele befolkningen gør det, bliver verden et bedre sted.

”Både dyr og mennesker deler behovene for at spise, sove, parre sig og forsvare sig. Den særlige evne, som mennesker har, er, at de er i stand til at engagere sig i åndeligt liv. Uden åndeligt liv er mennesker på niveau med dyr.” —*Hitopadesa* 🌸

(Fortsat fra side 15)

met, fjernede Krishnas fad og lagde *maha-prasadam* over på en anden tallerken. I vores hjem venter den, der har lavet ofringen, med at spise, indtil ofringsfadet har stået på alteret i ti minutter og dernæst er blevet vasket op og sat på plads.

Nogle hengivne husholdere har en regel om at lave et bestemt antal ofringer dagligt, uanset familiens skiftende behov. Andre som os laver kun én særlig ofring om dagen, der udeluk-

kende er til Krishna. Hjemmealtre er naturligvis funktionelle i den forstand, at vi laver mad ud fra, hvad familien har brug for, mens vi gør vores bedste for at se madlavningen som en tjeneste til Krishna. Men det er også en god praksis at tilberede noget såsom lidt frugt og mælk specielt til glæde for Deiteten.

I denne lille hverdagsfortælling har jeg beskrevet nogle af de ting, vi gør som familie for at holde Krishna i centrum af vores liv. 🌸

OPPOSITIONEL OPLYSNING

af SB Kesava Swami

Da en vordende billedhugger henvendte sig til sin mester for vejledning, modtog han nogle kryptiske råd. Efter at være blevet spurgt om sin hensigt svarede den unge håndværker: "Mere end noget andet vil jeg gerne forme en smuk elefant." Uden at blinke satte mesteren en stenblok og noget værktøj foran fyren. "Her er noget marmor, en hammer og en mejsel," sagde mesteren. "Alt, du nu skal gøre, er at hakke alt væk, der ikke ligner en smuk elefant!" Så simpelt er det!

Mens vi skaber og former vores ideelle liv, kan vi overveje disse ord og finde værdifuld indsigt. Vi sidestiller ofte fremskridt med at vinde, vokse, øge og tilføje. Vi drømmer om at udvikle os til noget andet, end vi er. Der er dog en hel verden af åndelig udvikling, som handler om at skille sig af med, skære ned, give slip og reducere. Det var den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry, der sagde: "Perfektion opnås ikke, når der ikke er mere at tilføje, men når der ikke er mere at trække fra." På det praktiske plan må vi således fortsætte med at skære i de aspekter af vores liv, der ikke bidrager til det endelige mål.

Over tid vil en sådan trinvis proces forme en fokuseret og ren livsstil. Dårlige vaner, tids-spilde og udsættelse hæmmer momentum, og mange af de øvrige ting, vi gør, har bare ingen relevans i det store billede. Som vi gradvist lader det meningsløse smuldre væk, bliver vores livsbyrde lettere og lettere, hvilket åbner døren til ægte befrielse

og ultimativ frihed.

På et dybere åndeligt plan skal vi finde vores rigtige jeg. Vi tror ofte, at spiritualitet betyder at blive til noget. Måske handler rejsen dog ikke så meget om at blive til noget, men derimod at "ublive" alt det, der egentlig ikke er dig, så du kan være den, du var bestemt til at være til at begynde med! Sanskritteksterne forklarer, hvordan vi er fyldt med *anarthaer* ("unyttige kvaliteter") og *upadhier* ("falske identiteter"). De blokerer os fra at se det virkelige jeg. Oplysning og indsigt er at få disse usandheder til at smuldre væk. Det er at se gennem forestillingens facade. Det er den fuldstændige udslettelse af alt, hvad vi forestillede os var sandt. For at huske, hvem vi virkelig er, er vi nødt til at glemme alt, hvad verden fortalte os, vi skulle være. Dette er oppositionel oplysning.

"De, der kan se sandheden, har konkluderet, at det ikke-eksisterende [den materielle krop] ikke varer ved, og at det evige [sjælen] aldrig forandres. Dette har de sluttet ved at studere begges naturer." –*Bhagavad-gita* 2.16 🌸

PRABHUPADA I KØKKENET

MADLAVNINGSLEKTION 24

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

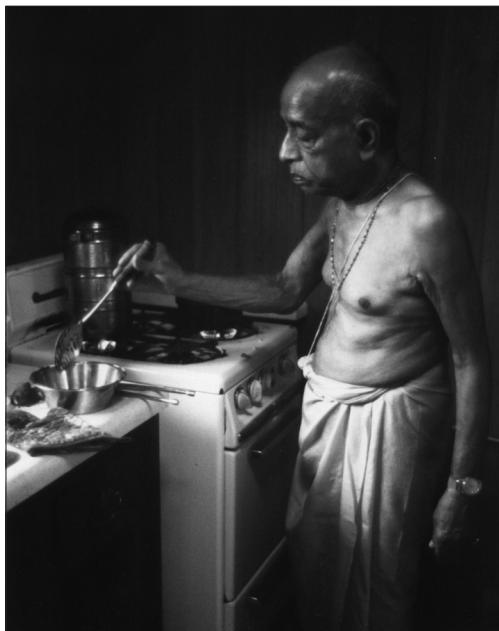
Fra Back to Godhead 30-02, 1996.

Der findes kun få billeder af Srila Prabhupada, hvor han laver mad. I 20 år har jeg haft et af billederne i mit køkken. Han står foran et hvidt gaskomfur, imens han i sin højre hånd holder en hulske, hvis spids svæver lige over en metalrøreskål. Srila Prabhupada er fokuseret på skålens indhold, og hans hoved og øjne er rettet lidt nedad. Han har lige taget bad og er kun iført en silke-*dhoti*. Den silkebløde hud på hans overkrop og barberede hoved får det til at se ud, som om der står en stråleglans omkring ham.

Af de to gryder, der koger på komfuret til højre for ham, er den, der er tydeligt synlig, velkendt af alle hans tjenere og kokke som "Srila Prabhupadas kogegryde". Som en af de få personlige ejendele, han medbragte på sine omfattende rejser, rejste den Jordan rundt mere end ti gange og endte på komfurer på næsten alle kontinenter.

Kogegryden er fremstillet i Indien og er en kraftig treetagers messinggryde på omkring 40 centimeters højde. Det tætsiddende låg er skålformet og fungerer som en lille gryde, der kaldes en *karhai* eller indisk wok, når det vendes på hovedet. Kogegryden kommer med to aftagelige tinbelagte metalindsatser, der kan bruges til at opbevare tilberedninger i de to øverste damplag. Srila Prabhupada uddannede sine assistenter i brug og vedligeholdelse af kogegryden, som er stor nok, sagde han, "til at lave et fuldt måltid til fire herrers appetit på en time."

Blot ved at kaste et blik på billedet husker jeg Srila Prabhupadas duft. Hans tøj og krop antyder sandeltræ blandet med ren godhed. Før han gik ind i køkkenet for at lave mad, modtog han som regel massage og badede og tog nyvasket tøj på. Jeg har aldrig mødt

nogen, der på den måde afspejlede renlighed i sin person og sine vaner i og uden for køkkenet, udvendigt og indvendigt.

Om at blive ekspert

Nogle ordbogssynonymer for ekspert er "kyndig", "evnerig", "dygtig" og "kompetent". *Caitanya-caritamrita* omtaler flere store hengivne som dygtige kokke. Retterne, der var tilberedt af Raghunatha Bhatta Gosvami, "smagte ligesom nektar". Sarvabhauma Bhat-tacarya og Krishnadasa Kaviraja Gosvami var eksperter i "kunsten at tilberede og servere mad".

En dygtig *vaisnava*-hengiven er ganske givet etableret i viden om den Absolutte Sandhed og særdeles dygtig i kunsten at tjene Herren og Hans hengivne. For novicen, der stræber efter at blive ekspert i *vaisnava*-madlavning,

lægger jeg ofte vægt på tre ting – god træning, oprigtig og stabil praksis og bøn.

I 1967 lærte Srila Prabhupada os at recitere følgende påkaldelsesbøn, hver gang vi gik ind i køkkenet for at lave mad. Det gør jeg fortsat den dag i dag:

*om ajnana-timirandhasya jnananjana-salakaya
caksur unmilitam yena tasmā sri-gurave namaḥ*

”Jeg blev født i den mørkeste uvidenhed, og min åndelige mester åbnede mine øjne med kundskabens fakkell. Jeg viser ham min respektfulde hyldest.”

Med træning, øvelse og bøn følger helt sikkert kompetence. Hvis man iagtager en naturligt dygtig kok i køkkenet, vil man bemærke, at han eller hun bevæger sig med flydende lethed og udfører mange opgaver på én gang, og at han eller hun samtidig er opmærksom på tiden. Flair og personlig stil er helt naturlige for disse kokke, men alle kan udvikle disse kvaliteter. Det er kun et spørgsmål om tid.

Der vil altid være folk, der hævder, at kokke er født, ikke skabt, og som selv føler sig vedvarende klodsede og siger, at deres forsøg altid ender i en række fejltagelser. Til det svarer jeg, at man kan overvinde sine forhindringer med øvelse og en oprigtig hengiven holdning. Med det rette miljø og opmuntring kan enhver blive en god, kompetent og endda mesterlig kok.

Hvordan Prabhupada instruerede

Srila Prabhupada instruerede både mænd og kvinder i at lave mad i Krishnabevidsthed. I Indien lærer kvinder at være ekspertkokke, normalt fra andre familiemedlemmer. I de fleste templer er det kun dygtige *brahmanaer*, der må arbejde i eller omkring køkkenet. I det sidste kvarte århundrede er restauranter blevet moderne i Indien, hvilket har åbnet for både mandlige og kvindelige kokke, der kan sidestilles med professionelle kokke i Vesten.

Under alle omstændigheder underviste Srila Prabhupada både mænd og kvinder i madlavning. I ISKCON's spæde år lod han

sine disciple i New York og San Francisco iagttage og assistere ham, mens han tilberedte sit middagsmåltid, hvor han ofte også lavede mad til sine disciple og drop-in-gæster.

Ved sjældne lejligheder såsom Janmastami i 1968 og Srila Bhaktisiddhanta Sarasvatis bortgangsdag samme år besøgte Srila Prabhupada tempelkøkkener for at lære os, hvordan man laver specielle retter til fester. Endnu sjældnere var spontane klasser som den, han holdt en aften i 1967 i sin lejlighed på Willard Street i San Francisco, hvor han rev kokosnødder på gulvet og lavede en eksotisk bengalsk konfekt af kokos, sukker, kardemomme, sort peber og kamfer.

På den måde underviste Srila Prabhupada i madlavning ved sit eksempel. Han opfordrede os til at lære, blive eksperter og oplære andre. Han sagde, at kun en person med en tåbes intelligens ville blive ved med at undervise i det samme uden kvalificerede studerende til at videregive hans viden. Et af mine store ønsker er, at man som læser af denne klumme ikke stopper ved at læse den, men går til klassens lærebog, *Lord Krishnas Cuisine*, og bruger den. Lær alt, hvad den har at tilbyde, for mere end 90 procent af retterne i bogen er enten fra Srila Prabhupada eller efterspurgt af ham eller i nogle tilfælde retter, han bad mig om at lære at lave. Lad os bruge, dele og bevare hans standarder og instruktioner og derved introducere mange mennesker til hengiven madlavning og herlighederne ved Krishna-*prasadam*, mad, der er tilberedt og ofret til Herren Krishna.

Nu til emnet for denne madlavningslektion.

Pakoraer

Selv om *pakoraer* ofte kaldes indiske grøntsagsfritter, er de ret forskellige fra alle andre slags grøntsagsfritter. I stedet for at bruge hvidt mel eller hvedemel til dejen bruger man kikærtemel, en melsort af fintmalede, let ristede små kikærter. Det kaldes også garbanzobønnemel og fås i indiske forretninger og helsekostforretninger. Smagen af *pakoraer* er

også unik, for melet krydres med urter, krydderier, ingefær og chili.

Pakora-dejens konsistens varierer efter hvilken grøntsag, der skal steges. For eksempel har sarte grøntsager som spinatblade brug for en tynd dej, og våde emner som grønne tomater har brug for en ret tyk dej. Dejen tykner en del ved hvile og klæber bedre til maden, hvis den får lov til at stå i en halv time eller deromkring, før man bruger den. Juster dejens konsistens inden stegning.

Den enkleste *pakora* består af rå eller kogte grøntsager, der dyppes i krydret dej og steges, indtil dejen er sprød. En anden type *pakora* fremstilles ved at tilsætte grøntsager i tern til en tyk dej og friturestege skefulde af blandingen.

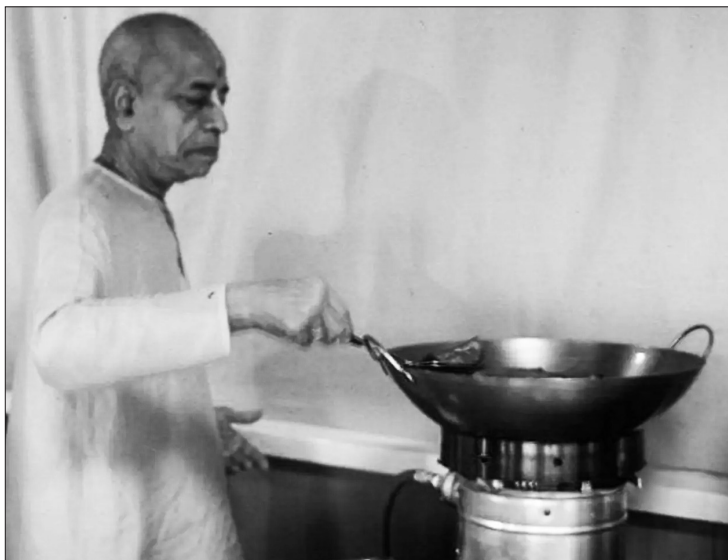
Præcis hvordan en dej er krydret, afhænger normalt af, hvilken region opskriften er fra. I Nordindien er spidskommen, gurkemeje og koriander det mest brugte, imens sydindere ofte foretrækker stegte karryblade og asafetida. Bengalere og kokke fra Odisha tilføjer ofte kalonji eller sorte spidskommenfrø. Gujaratier og marawadier bruger ajwainfrø. Alle bruger koriander og en eller anden form for chili. Hvis man følger med i lektionerne, kan man ud over denne opskrift prøve flere variationer af dej og *pakoraer* fra klassens lærebog, *Lord Krishna's Cuisine*.

Pakoraer serveres traditionelt med en frisk eller kogt chutney. Prøv en fra lærebogen eller fra sidste lektions opskrift.

Peberfrugt-pakora

(rækker til 6 pers. som en snack eller 8-10 som en del af et måltid)

- 1½ dl kikærtemel

- ½ tsk. gurkemeje
- ¼ tsk. cayenne
- 1 spsk. stødt koriander
- ¼ tsk. asafetida
- ½ tsk. salt
- ¾ dl vand eller efter behov
- 3-4 jævnt formede røde eller gule peberfrugter
- ghee eller vegetabilsk olie til friturestegning

Kombiner de første 7 ingredienser i en blender og blend, indtil dejen er glat. Hæld i en skål.

Skær hver peberfrugt i to halvdele, top og bund. Fjern vægge og frø. Skær peberfrugten på tværs i stykker på 5-6 mm.

Hæld 6-7 cm ghee eller olie i en pande til dybstegning og opvarm den til 180°C. Dyp hver skive peberfrugt i dejen, kom den i olien og steg den sprød, cirka 2 minutter. Afhængigt af pandens størrelse kan man sandsynligvis stege 4 eller 5 skiver ad gangen. Skum olien ofte for at fjerne dråber af dej for at undgå, at olien bliver mørkere (brug ikke olien igen til *pakoraer*).

Overfør *pakoraerne* til et stykke køkkenrulle for at dræne kortvarigt. Ofres til Krishna. 🌸

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg har en familieven, der studerer i England. Han er hindu og arbejder for McDonald's. Han har fortalt mig, at han får gratis mad, og at ostene, de bruger, er animalsk baseret, og han er selv begyndt at spise oksekød. Han har argumenteret over for mig som følger:*

1. *Hvorfor kan muslimer, kristne og jøder spise oksekød, mens hinduer ikke kan?*

2. *Hvis alle blev vegetarer, ville verden blive overbefolket af kvæg, køer, høns osv.*

3. *Plantespisere har flade tænder, og kødædere har spidse tænder. Men mennesker har begge. Det er et klart tegn på, at vi mennesker kan spise begge, eftersom mennesker let kan fordøje ikke-vegetarisk mad.*

4. *Selv træer og planter er levende væsener. Men vi plukker stadigvæk frugter og grøntsager og spiser dem.*

Jeg fortalte ham, at køer er Krishnas yndlingsdyr, og at de giver mælk, så de er vores mødre. Jeg sagde også til ham, at Krishna Selv siger, at de, der indtager oksekød, vil blive tvunget til at gå igennem det gentagne kredsløb af fødsel og død og blive født 5.000 gange mere i de værst tænkelige lavere livsformer. Så sagde han til mig: "Hvad er beviset for, at Krishna sagde alt dette? Bhagavad-gita blev talt for så mange år siden, og på den tid var der ingen ophavsret. Måske tog han, der skrev det ned, fejl og fortolkede Bhagavad-gita på sin egen måde."

Jeg gjorde mit bedste. Hvad skulle jeg have svaret ham?

SVAR: Alle kan spise kød, hvis de vil. Men de kommer til at acceptere *karmaen* af at skulle blive dyr og blive slagtet og spist af de samme dyr, som de spiste. Det er ligegyldigt,

om de kalder sig selv muslimer, kristne, jøder, hinduer osv. Alle bliver behandlet lige uden diskrimination af *karmaens* strenge love.

Der ville ikke blive nogen overbefolkning af køer. Kvæget bliver kunstigt formeret for at facilitere kødindustrien. Det er meget let at skille køerne og tyrene og holde dem på hver deres græsningsarealer.

Mennesker har to hjørnetænder som en indrømmelse til kødspiserne. Det er sandt. Men bortset fra det er hele vores fordøjelsessystem en planteæders. Når et menneske spiser kød, er det meget usundt, for det rådne kød går fra at gære til at rådne, mens det stadig er i tarmsystemet. De kødædende dyr har et meget kort tarmsystem, der er beregnet til at få kødet ud, før det begynder at rådne. Det er på grund af kødspisning, at vi ser så meget tarmkræft i menneskesamfundet.

Det er forbudt for os tilmed at indtage selv frugt og grøntsager, medmindre de først er ofret til Krishna for at befri os fra *karmaen* for at slå dem ihjel. Vi kan ikke ofre kød til Krishna, for han instruerer os udtrykkeligt om at ofre Ham vegetariske mademner, ikke kød.

Krishnas ord, der blev talt for 5.000 år siden, er blevet omhyggeligt overleveret uden nogen fordrejning igennem en ubrudt discipelkæde. Ud over det er beviset der i praksis. Når din familieven finder sig selv i dyreriget og er klar til at blive slagtet lige så mange gange, som der er hår på kroppen på koen, han spiste, vil han få sit bevis. Men da vil det være for sent. Det er mere intelligent at lære ved at høre end ved gentagne gange at blive sendt på slagteriet. Men mindre intelligente fjolser er stædige. De kan kun lære på den hårde måde. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08

www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Søndag 6.4: Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst. Festprogram fra 15.00.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk

Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00

Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00

Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk

Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00

Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk

info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Søndag 06.04: Rama Navami, Sri Ramas åpenbarelse-dag. Program kl 15-18. Drama!

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Søkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

Sri Mayapur Chandrodaya Mandir
Temple of the Vedic Planetarium

Lord Nityananda's Padukas &
Lord Nrsimha's Satar

TOVP MARATHON 2025 EURO TOUR

One Goal | One Seva | One Mission

Coming to a Temple Near You!

TOVP.ORG

H.G. Jananivas Das

H.G. Praghosa Das

H.G. Braja Vilasa Das

SWEDEN 10-12 & 16 April

Almiviks, Stockholm & Goteborg
+46 70 432 80 64
janesvara@pamho.net

NORWAY 13 April

Oslo: +47 96840163
iskconoslo@gmail.com

DENMARK 17-19 April

Copenhagen: +45 40736446
lalitanatha@krishna.dk

GERMANY 20-24 April

Zielberg: +49 15142187856
gourmohan.dasa@gmail.com

Cologne: +49 163 7920057
nilamadhava.bbs@gmail.com

AUSTRIA 25 April

Vienna: +43 677 64845225
Alexanderpapienuc@gmail.com

HUNGARY 26-28 April

Budapest: +36 30 227 2172
ud@krishna.hu

CROATIA 29 April

Zagreb: +385 91 349 2470
divyapd108@gmail.com

SWITZERLAND 3-4 May

Zurich: +41 76 392 51 72
events@krishna.ch

FRANCE 5-8 May

Paris & Lucay-le-Male
+33 6 78 98 73 04
Jivapranadas@gmail.com

BELGIUM 9-13 May

Radhadesh & Antwerp
+32 484 180 404
ekacakagram@radhadesh.com

Project of the International Society for Krishna Consciousness
Founder-Acharya: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

TOVP-TURNÉ 2025

TOVP, the Temple of Vedic Planetarium, der bygges i disse år i Mayapur, kommer til Danmark og Nordeuropa i april i form af besøg af ledende hengivne fra projektet. Blandt dem vil være Jananivasa Prabhu, der har været *pujari* for Radha-Madhava i Mayapur i over 50 år (sammen med sin tvillingebror, nu bortgæede Pankajanghri Prabhu). Blandt andre besøgende vil være Praghosa Prabhu, der igen er GBC-sekretær for Nordeuropa inklusive Danmark.

Ideen med besøget er at skabe opmærksomhed omkring et af Srila Prabhupadas vigtigste projekter, som han ofte udtrykte sit ønske om at se blive opført. Nu er tempelbyggeriet så langt fremme, at den officielle åbning er berammet til engang i 2026. For at nå det mål er der brug for opbakning fra mange hengivne verden over, og derfor besøger TOVP-gruppen i år mange steder på kloden inklusive Skandinavien.

Vil man gerne opleve disse spændende hengivne og få et dybere indblik i måske ISKCON's mest monumentale projekt til dato, kan man møde op i templet i København lørdag den 19. april kl. 18 til en præsentation af TOVP. 🌸